

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: voorontwerp van decreet houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord betreffende de erkende plaatselijke geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten, waarvan de gebiedsomschrijving het grondgebied van meer dan één gewest bestrijkt - Principiële goedkeuring

1. INHOUDELIJK

De vorige Vlaamse Regering heeft op 3 mei 2013 haar principiële goedkeuring gehecht aan het Samenwerkingsakkoord tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de erkende plaatselijke geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten, waarvan de gebiedsomschrijving het grondgebied van meer dan één gewest bestrijkt (VR PV 2013/20 – punt 0016). Het verdere besluitvormingsproces kon echter slechts gebeuren nadat tussen de provincies Antwerpen, Vlaams-Brabant, Waals-Brabant en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een dading is ondertekend wat betreft het contentieux m.b.t. de respectievelijke betalingen voor de kathedraal Sint-Rumoldus te Mechelen en de kathedraal van Sint-Michiel-en-Sint-Goedele te Brussel en de aartsbischoffelijke residenties te Mechelen en te Brussel.

Het decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord betreffende de erkende plaatselijke geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten, waarvan de gebiedsomschrijving het grondgebied van meer dan één gewest bestrijkt ligt heden opnieuw voor principiële goedkeuring voor, nadat aan de hoger vermelde voorwaarde is tegemoet gekomen.

1 Situering

De bijzondere wet van 13 juli 2001 heeft de gewesten met ingang van 1 januari 2002 bevoegd gemaakt voor de kerkfabrieken en de instellingen die belast zijn met het beheer van de temporalieën van de erkende erediensten (art. 6, §1, VIII, 6°, van de BWHI, zoals gewijzigd bij de bijzondere wet van 13 juli 2001). Voor die besturen van de eredienst die de grenzen van een gewest overschrijden, moeten de gewesten een samenwerkingsakkoord afsluiten (art. 92bis, §2, h) BWHI). Zolang dat akkoord niet is gesloten, blijft de bestaande situatie van kracht (art. 94, §2 BWHI).

In de praktijk gaat het om een beperkt aantal besturen. Bovendien hebben de representatieve organen van de diverse erediensten sindsdien ook grenscorrecties doorgevoerd waarbij de grenzen van de geloofsgemeenschappen aangepast werden aan de gewestgrenzen. Daardoor is het aantal besturen van de eredienst in deze situatie verminderd. Voor een aantal erediensten loopt dit proces nog, zodat verwacht kan worden dat het aantal gewestgrensoverschrijdende entiteiten in de nabije toekomst verder zal verminderen.

In de praktijk is er enkel een probleem wat betreft de beide kathedralen van het (gewestgrensoverschrijdende) aartsbisdom Mechelen-Brussel (de kathedraal van Sint-Rumoldus te Mechelen en de kathedraal van Sint-Michiël-en-Sint-Goedele te Brussel) en de aartsbisschoppelijke residenties (te Mechelen en te Brussel). De huidige verdeling van de lasten wat betreft die kathedralen en bisschoppelijke residenties kan niet los gezien worden van de voorgeschiedenis van dat aartsbisdom. Belangrijke datum is daarbij 1961/1962. Toen werd het bisdom Antwerpen (her-) opgericht. Het bisdom Mechelen werd een stuk kleiner, doordat het grootste deel van de provincie Antwerpen voortaan een afzonderlijk bisdom werd. Daarbij werd de Onze-Lieve-Vrouw-kerk van Antwerpen opnieuw een kathedraal, zoals ze ook al geweest was van 1559 tot 1803. Tegelijkertijd kreeg het aartsbisdom een tweede kathedraal, naast de kathedraal in Mechelen: de Sint-Michiël-en-Sint-Goedelekerk in Brussel werd ook verheven tot de status van kathedraal, terwijl ze voordien een 'gewone' collegiale kerk was.

Bij wet van 5 april 1962 houdende erkenning van de wijzigingen aan het aartsbisdom Mechelen en van de oprichting van het bisdom Antwerpen, werd de koning de bevoegdheid gegeven om de verdeelsleutel vast te stellen voor de lasten tussen de diverse provincies. Die verdeling moest worden aangepast na de splitsing van de provincie Brabant.¹ Artikel 4 van die wet van 1962 bepaalt sindsdien dat de koning het aandeel bepaalt van de provincies Antwerpen, Vlaams-Brabant, Waals-Brabant en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De koning doet dat "*in verhouding tot de in het aartsbisdom begrepen bevolking overeenkomstig artikel 111 van het keizerlijk decreet van 30 december 1809 betreffende de kerkfabrieken*". Dat artikel 111 luidt als volgt: "*Bestaat het bisdom uit verschillende provincies, dan wordt de omslag naar de gewone verhouding verricht, doch de provincie waar de zetel van het bisdom is gelegen, wordt voor een tiende meer aangeslagen*". Die 10% die wordt betaald door Antwerpen (voor Sint-Rumoldus in Mechelen) en Brussel (voor Sint-Michiël-en-Sint-Goedele in Brussel) is dus extra naast de gewone verdeling met de percentages op basis van bevolkingsaantal. Let wel: het gaat hier enkel om de inwoners van de provincie die wonen op het grondgebied van het aartsbisdom. De inwoners van de stad Antwerpen tellen dus bv. niet mee, omdat zij tot het bisdom Antwerpen moeten worden gerekend. In concreto zijn de percentages als volgt:²

- Antwerpen: 7,60%
- Vlaams-Brabant: 40,28%
- Waals-Brabant: 13,62%
- Brussels Hoofdstedelijk Gewest: 38,50%

Rekening houdend met de voorafname van 10% voor de plaats waar het gebouw staat, geeft dat de volgende percentages voor de tekorten van beide kathedrale kerkfabrieken.

¹ Wet van 10 maart 1999 tot wijziging van de wet van 5 april 1962 houdende erkenning van de wijzigingen aan het aartsbisdom Mechelen en van de oprichting van het bisdom Antwerpen, de wet van 4 maart 1870 op de temporalien van de erediensten en het keizerlijk decreet van 30 december 1809 op de kerkfabrieken.

² Koninklijk besluit van 17 oktober 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 april 1995 tot uitvoering van de wet van 5 april 1962 houdende erkenning van de wijzigingen aan het aartsbisdom Mechelen en van de oprichting van het bisdom Antwerpen en van de wet van 4 maart 1870 op de temporalien van de erediensten.

	Mechelen	Brussel
Antwerpen	16,84 %	6,84 %
Vlaams-Brabant	36,25 %	36,25 %
Waals-Brabant	12,26 %	12,26 %
BHG	34,65 %	44,65 %

De verplichtingen inzake de residenties van de aartsbisschop worden niet geregeld in dit KB, maar in een samenwerkingsovereenkomst tussen de provincies Antwerpen en Brabant van 24 augustus 1971 werd een verdeling op basis van exact dezelfde principes afgesproken. Het aandeel van Brabant wordt nu over de rechtsopvolgers verdeeld, op dezelfde wijze.

De percentages in bovenstaande tabel worden in de praktijk niet vlot toegepast. In meerdere rechtsgedingen vorderde de provincie Antwerpen de terugbetaling van de aandelen door de andere betrokken partijen in de uitgaven die dat provinciebestuur heeft voorgesloten.

Om het probleem ten gronde op te lossen, moet het ontwerp van samenwerkingsakkoord, dat aan de Vlaamse Regering op 3 mei 2013 voor principiële goedkeuring werd voorgelegd, gepaard gaan met een oplossing voor de betwistingen van het verleden, bij voorkeur in de vorm van een dading.

2 Recente evoluties

Het voorliggend ontwerp van samenwerkingsakkoord heeft een lange voorgeschiedenis. Een eerste poging tot het afsluiten van een akkoord werd eind februari 2003 in extremis tegengehouden door het Vlaamse Gewest omdat het te nadelig werd geacht voor het provinciebestuur van Antwerpen. In de daaropvolgende jaren hebben de besprekingen die tot een samenwerkingsakkoord moeten leiden slechts een sluimerend bestaan gekend.

In de loop van 2010 zijn de besprekingen opnieuw ten volle opgestart. Dat gebeurde in de schoot van de commissie die is opgericht bij artikel 5 van het samenwerkingsakkoord van 27 mei 2004 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de erkenning van de erediensden, de wedden en pensioenen van de bedienaars der erediensden, de kerkfabrieken en de instellingen belast met het beheer van de temporaliën van de erkende erediensden. De uitgebreide discussies het afgelopen jaren in die commissie tussen vertegenwoordigers van de 3 gewestregeringen hebben geleid tot een voorstel van oplossing, bestaande uit twee luiken:

- enerzijds is er het samenwerkingsakkoord dat de regeling voor de toekomst omvat;
- anderzijds is er de mogelijke oplossing voor het verleden, die de vorm aanneemt van een dading tussen de verschillende betrokken provincies en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Die dading maakt een einde aan de lopende rechtsgedingen.

Het samenwerkingsakkoord en de dading zijn onlosmakelijk aan elkaar gebonden. Het ene kan dan ook niet worden gesloten los van het andere.

Intussen is een dading afgesloten tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de provincie Antwerpen op 24 februari 2017 en tussen de provincie Vlaams-Brabant en de provincie Antwerpen op 24 februari 2017. Een dading tussen de provincie Waals-Brabant en de provincie Antwerpen wordt geagendeerd op de provincieraden van 23 maart (provincie Antwerpen) en 30 maart 2017 (provincie Waals Brabant). De opschortende voorwaarde, gesteld door de Vlaamse Regering in haar beslissing van 3 mei 2013, is intussen dus vervuld.

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering heeft overigens in haar vergadering van 23 februari 2017 het ontwerp van samenwerkingsakkoord reeds principiële goedgekeurd. Dit ontwerp zou geagendeerd worden op de vergadering van de Waalse regering dd. 30 maart 2007.

3 Inhoud van het ontwerp van samenwerkingsakkoord

3.1. Krachtlijnen van het samenwerkingsakkoord

Het samenwerkingsakkoord vertrekt vanuit het basisbeginsel dat de regels die van toepassing zijn op een gewestgrensoverschrijdend bestuur van de eredienst de regels zijn van het gewest waar het hoofdgebouw van de eredienst zich bevindt. Dat geldt zowel voor de regels over de werking als voor die over het toezicht. Op dat basisprincipe gelden twee uitzonderingen:

- ten eerste wordt voor deze besturen van de eredienst een expliciete adviesprocedure ingeschreven. De huidige regelingen zijn immers verschillend in de verschillende gewesten, terwijl het samenwerkingsakkoord voor de gewestgrensoverschrijdende besturen van de eredienst een uniforme regeling beoogt.
- de tweede uitzondering betreft de verdeling van de verplichtingen ten opzichte van de kathedraal en bisschoppelijke residenties van het aartsbisdom Mechelen-Brussel, waar gekozen wordt voor een verregaande vereenvoudiging van de huidige regeling (zie de toelichting bij artikel 3, §2).

Dit samenwerkingsakkoord moet ook duidelijkheid creëren over het verleden. Enerzijds moet een dading tussen de verschillende betrokken partijen daarvoor zorgen (zie hoger), anderzijds moet er ook een administratieve duidelijkheid worden gecreëerd door de goedkeuring van de begrotingen en jaarrekeningen van het verleden. Daarom geeft dit samenwerkingsakkoord die bevoegdheid aan het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest voor de kathedrale kerkfabriek te Brussel en aan het Vlaamse Gewest voor de kathedrale kerkfabriek te Mechelen.

Dit samenwerkingsakkoord vervangt de bestaande verdeelsleutels van het koninklijk besluit van 17 oktober 1995 en van de samenwerkingsovereenkomst tussen de provincies Antwerpen en Brabant van 24 augustus 1971. Die oude regels worden in dit ontwerp niet expliciet opgeheven, omdat dit moeilijk ligt voor een samenwerkingsakkoord tussen provincies, waarbij de contracterende gewesten geen betrokken partij zijn. De nieuwe regeling van dit samenwerkingsakkoord vervangt, als hogere rechtsnorm, echter automatisch de bestaande regelingen.

De nieuwe regeling zou moeten ingaan op 1 januari 2017.

3.2. Artikelsgewijze toelichting

Het instemmingsdecreet behoeft geen nadere toelichting.

Bij de artikelen van het ontwerp van samenwerkingsakkoord kan de volgende toelichting gegeven worden. Deze toelichting is (net als het ontwerp van samenwerkingsakkoord zelf, dat op enkele louter technische wijzigingen na identiek is de tekst goedgekeurd op 3 mei 2013) grotendeels identiek aan de toelichting bij het samenwerkingsakkoord, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 3 mei 2013 (behalve bij artikel 6).

Art. 1. Dit artikel legt het basisprincipe vast dat de werking van en het toezicht op de gewestgrensoverschrijdende eredienstinstellingen onderworpen zijn aan de regels die van toepassing zijn in het gewest waar het hoofdgebouw van de eredienst gevestigd is.

Art. 2. Dit artikel bepaalt de verplichtingen van de gemeenten en provincies (of van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, gezien art. 83 quinquies van het BW van 12 januari 1989) ten aanzien van de gewestgrensoverschrijdende eredienstinstellingen.

Art. 3. Luidens de eerste paragraaf van dit artikel stemmen de verdeelsleutels voor de verplichtingen van de verschillende gemeente- of provinciebesturen ten aanzien van de gewestgrensoverschrijdende eredienstinstellingen overeen met de verdeelsleutels die vastgelegd zijn bij de erkenning van de desbetreffende geloofsgemeenschap. Het tweede lid van dezelfde paragraaf voorziet in een adviesprocedure. De gemeente of de provincie waar het hoofdgebouw van de eredienst gevestigd is, moet de andere betrokken gemeente- of provinciebesturen vragen een advies uit te brengen over de financiële planningsdocumenten. Het kan gaan om het meerjarenplan, het budget en de wijzigingen daarvan (voor het Vlaams Gewest) of enkel om de budget en de wijzigingen daarvan (voor de andere twee gewesten). Die adviesplicht moet helpen vermijden dat de andere betrokken besturen plots verplichtingen opgelegd krijgen, zonder dat zij op enigerlei wijze betrokken waren bij het voorafgaande besluitvormingsproces. Er is eveneens voorzien in een sanctie: wanneer een bestuur nalaat de nodige adviezen in te winnen, moet zij alle verplichtingen ten aanzien van de beoogde eredienstinstelling op zich nemen. De lasten van de andere betrokken overheden zijn in dat geval voor rekening van de overheid die in gebreke is gebleven. Wat de jaarrekeningen betreft, is enkel voorzien in de verplichting om de andere besturen te informeren. Voor dat onderdeel is geen sanctie vastgelegd, aangezien de jaarrekening een weerspiegeling is van de feitelijke toestand en geen planningsdocument dat rechten en plichten teweegbrengt.

De tweede paragraaf van dit artikel bevat een afwijkende regeling voor de kathedrale kerkfabrieken en de aartsbisschoppelijke residenties van het aartsbisdom Mechelen-Brussel. Zij zorgt voor een vereenvoudiging van de bestaande situatie. Er wordt niet geraakt aan de grenzen van het aartsbisdom. Een beslissing daarover kan immers enkel genomen worden door de kerkelijke autoriteiten, aangezien de burgerlijke overheden zich niet mogen mengen in de interne organisatie van een eredienst. Het enige dat wordt aangepast, is de regeling in verband met de administratieve en financiële verplichtingen ten aanzien van de kathedrale kerkfabrieken van het aartsbisdom en de residenties van de aartsbisschop. In plaats van de verplichtingen te verdelen in verhouding tot het aandeel van iedere betrokken speler, wordt telkens slechts één Gewest verantwoordelijk gesteld. Zodra het samenwerkingsakkoord in werking treedt, vallen alle verplichtingen voor de kathedrale kerkfabriek van Mechelen (Sint-Rumoldus) ten laste van de provincie Antwerpen en alle verplichtingen voor de kathedrale kerkfabriek van Brussel (Sint-Michiel-en-Sint-Goedele) ten laste van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Voor de twee aartsbisschoppelijke residenties is dezelfde regel van toepassing: alle verplichtingen vallen respectievelijk ten laste van de provincie Antwerpen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Dat betekent dus dat afgestapt wordt van de complexe verdeelsleutels en de daaraan verbonden procedures.

Art. 4. Het samenwerkingsakkoord moet tevens een oplossing bieden voor de huidige feitelijke situatie, waarin de begrotingen, de begrotingswijzigingen en de jaarrekeningen van de kathedrale kerkfabriek van Mechelen (Sint-Rumoldus) niet meer goedgekeurd worden. Krachtens artikel 94, §2 van de BWHI, is het de taak van de federale overheid (in de persoon van de Minister van Justitie) om die stukken goed te keuren, maar in de praktijk gebeurt dat niet. Om uit die impasse te geraken, is bepaald dat de begrotingen, de begrotingswijzigingen en de jaarrekeningen uit de periode tussen 1 januari 2002 en de datum van de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord goedgekeurd moeten worden door de Vlaamse Regering (voor de kathedrale kerkfabriek Sint-Rumoldus van Mechelen) en door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering (voor die van Brussel). Deze regeling moet ervoor zorgen dat de goede uitvoering van het samenwerkingsakkoord op generlei wijze in het gedrang komt.

Art. 5. Dit artikel bepaalt dat na de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord geen nieuwe gewestgrensoverschrijdende eredienstinstelling meer erkend kan worden. Het staat elke eredienst uiteraard vrij om zijn eigen organisatie te bepalen en zijn eigen geloofsgemeenschappen te

organiseren. De beperking tot het grondgebied van één gewest is enkel van toepassing voor de geloofsgemeenschappen die vragen om erkend te worden, en zodra de erkenning van een plaatselijke eredienstgemeenschap verplichte uitgaven meebrengt die ten laste vallen van de overheid. Het gaat hier dus om een administratieve en budgettaire vereenvoudiging: vanaf de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord zal slechts één gewestelijke overheid instaan voor de financiering van de nieuw erkende plaatselijke eredienstgemeenschappen.

Art. 6. Dit artikel bepaalt een retroactieve inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord op 1 januari 2017. Deze retroactiviteit berust op een akkoord hierover tussen de 3 gewesten die partij zijn van dit akkoord en de Provincie Antwerpen, de provincie Vlaams-Brabant en de provincie Waals-Brabant. Een dergelijk akkoord was noodzakelijk voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de voornoemde provincies om hun respectievelijke begrotingen te kunnen samenstellen.

4 Verdere procedure

Nadat het voorliggend ontwerp van samenwerkingsakkoord principieel is goedgekeurd door de 3 gewestregeringen moet het advies worden ingewonnen van de Raad van State. De Raad van State heeft te kennen gegeven, nadat zij om advies is gevraagd door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, dat zij de tekst pas kan adviseren nadat de 3 gewestregeringen officieel de tekst principieel hebben goedgekeurd.

Het voorliggend “instemmingsdecreet” moet de normale procedure doorlopen (advies van de Raad van State) vooraleer de Vlaamse Regering dit decreet definitief kan goedkeuren en vooraleer het Vlaams Parlement zijn instemming kan verlenen (conform artikel 92bis, §1, tweede lid van de BWHI van 8 augustus 1980). Het samenwerkingsakkoord zal pas volledige rechtskracht hebben als ook het Waals Parlement en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ermee hebben ingestemd.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Dit voorontwerp van decreet heeft geen weerslag op de Vlaamse begroting.

Het positieve advies van de Inspectie van Financiën voor het samenwerkingsakkoord werd reeds bekomen op 18 april 2013. Op 21 februari 2017 heeft de inspectie van Financiën een positief advies verleend naar aanleiding van het voorontwerp van decreet en bevestigd dat het geen budgettaire weerslag heeft (KDW/MVW/17/0080).

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Dit voorontwerp van decreet heeft geen noemenswaardige weerslag op de personeelsbehoeften van de Vlaamse Overheid. Enkel de toepassing van artikel 4 zal leiden tot een eenmalige bijkomende personeelsinzet voor de behandeling van de dossiers van de begrotingen en jaarrekeningen van de kathedrale kerkfabriek van Mechelen die nog moeten worden goedgekeurd. Dat heeft echter geen weerslag op de personeelsbehoeften.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Dit voorontwerp van decreet heeft slechts een zeer beperkte invloed op de personeelsinzet van de gemeente- en provinciebesturen. Voor het provinciebestuur van Vlaams-Brabant vervalt de personeelsinzet voor het opvolgen van de kathedrale kerkfabrieken van Mechelen en Brussel en vervallen de financiële tussenkomsten voor die kerkfabrieken en voor de beide bisschoppelijke residenties. Ook voor het provinciebestuur van Antwerpen vervalt de personeelsinzet voor het opvolgen van de kathedrale kerkfabriek van Brussel. Ook het wegvallen van de verdeelpercentages (die nu aanleiding geven tot veel betwistingen) zal logischerwijze een gunstige invloed hebben op de personeelsinzet. Daar staat tegenover dat de financiële tussenkomst voor deze provincie, in de nieuwe regeling, wel groter zal zijn, doordat de bijdragen van de andere besturen wegvallen en doordat die stijging slechts ten dele gecompenseerd wordt door het wegvallen van de tussenkomsten voor de kathedrale kerkfabriek in Brussel).

In haar advies van 21 februari 2017 geeft de inspectie van Financiën mee dat het nuttig zou zijn om de uiteindelijke (financiële) impact op de provincie Antwerpen te concretiseren. Het is echter aan de provincie Antwerpen om die te beoordelen, niet aan de Vlaamse overheid. De financiële impact van de nieuwe regeling kan daarbij niet los gezien worden van de dadingen die gesloten zijn over de aanslepende betwistingen van het verleden. Die dadingen zijn expliciet gekoppeld aan het afsluiten van de samenwerkingsovereenkomst: ze is als opschortende voorwaarde opgenomen in de tekst. Daardoor heeft het provinciebestuur van Antwerpen expliciet aangegeven dat het vragende partij is voor het samenwerkingsakkoord zoals dat nu is opgevat.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

1. Het bijgaande voorontwerp van decreet moet niet voor advies worden voorgelegd aan het wetgevingstechnisch advies (cf. punt 305, eerste alinea, omzendbrief Wetgevingstechniek).
2. Het samenwerkingsakkoord werd aangepast aan het wetgevingstechnisch advies van 9 april 2013.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1. haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerp van decreet houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord van xx xxx 2017 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de erkende plaatselijke geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten waarvan de gebiedsomschrijving het grondgebied van meer dan één gewest bestrijkt, en de bijbehorende memorie van toelichting;
2. de Vlaamse minister, bevoegd voor Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding te gelasten over voornoemd voorontwerp van decreet het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

Bijlagen:

1. het voorontwerp van “instemmingsdecreet”
2. het samenwerkingsakkoord
3. memorie van toelichting
4. het advies van de Inspectie van Financiën
5. de dading van 24 februari 2017 tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de provincie Antwerpen
6. de dading van 24 februari 2017 tussen de provincies Vlaams-Brabant en Antwerpen
7. de dading van 30 maart 2017 tussen de provincies Waals-Brabant en Antwerpen